

ת"פ 62688/01/20 - מדינת ישראל נגד דוד טבצ'ניקוב

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 62688-01-20 מדינת ישראל נ'
טבצ'ניקוב(עציר)

לפני כבוד השופטת תמר שרון נתנאל
מדינת ישראל
המאשימה

נגד
הנאשם
גזר דין
דוד טבצ'ניקוב (עציר)

האישומים וההרשעה

1. על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, אשר לא כלל הסכמה לעניין העונש ואשר הוגש לאחר שמיעת חלק מראיות התביעה, הורשע הנאשם על פי כתב אישום מתוקן, שהוגש במסגרת ההסדר (**סומן "א"**), בביצוע עבירה של **חבלה בכוונה מחמירה** - עבירה לפי סעיף 329 (א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"); **עבירות בנשק (נשיאה והובלה)** - עבירה לפי סעיפים 144 (ב) לחוק; **החזקת סם מסוכן לצריכה עצמית** - עבירה לפי סעיף 7(א) + (ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973.

2. הנאשם הורשע בכך שביום 16.1.20 בשעה 14:55 הוא הגיע לעסק בו עבד המתלונן, ברכב מסוג הונדה בצבע שחור, ל.ז. 60-201-70 (להלן: "**הרכב**") בו נהג אחר, שזהותו אינה ידועה למאשימה (להלן: "**האחר**"). הנאשם יצא מהרכב כשהוא נושא על גופו אקדח טעון בכדורים (להלן: "**האקדח**") אותם נשא והוביל בלא רשות על פי דין.

הנאשם יצא מהרכב, תוך שהותיר את דלת הרכב פתוחה ונכנס לעסק בו שהה אותה העת המתלונן ובמקביל, קירב האחר את הרכב לכיוון דלת הכניסה של העסק.

הנאשם דיבר, זמן קצר, עם המתלונן בתוך העסק, ולאחר מכן, יצאו המתלונן והנאשם מבית העסק ונעמדו סמוך לכניסה לבית העסק והמשיכו לדבר. זמן קצר לאחר מכן, הנאשם שלף לפתע את האקדח שהיה על גופו, דרך אותו, הצמיד את קנה האקדח לחלק העליון של ירכו השמאלית של המתלונן, ירה כדור אחד בכוונה לגרום למתלונן חבלה חמורה, נכות או מום. מיד לאחר מכן חזר הנאשם לרכב והוא והאחר נמלטו מהמקום, בנסיעה ברכב, כאשר הנאשם נושא ומוביל את האקדח עמו.

כתוצאה מהירי שביצע הנאשם כמתואר לעיל, קליע אחד פגע ברגלו השמאלית של המתלונן, גרם לשבר פמור שליש פרוקסימלי אספקט קדמי של להקורטקס, ספליט שנמשך עד כ 7 ס"מ מתחת ל-LT. המתלונן הובהל לבית

חולים רמב"ם על ידי צוות מגן דוד אדום, אושפז, נותח לשחזור ולקיבוע השבר באמצעות מסמר, והקליע הושאר בגופו של המתלונן בשל חשש שהוצאתו תגרום לפגיעה בכלי דם ועצבים. רגלו של המתלונן גובסה והוא שוחרר מהאשפוז בתאריך 21.1.20.

בהמשך אותו יום, סמוך לשעה 15:50, אותר הנאשם על ידי המשטרה בתחנת דלק פז הנמצאת בצומת האצטדיון בחיפה ובחיפוש נמצא על גופו סם מסוג קוקאין במשקל נטו של 1.5 גרם וכן שטרות כסף בסך 1,950 ₪.

במעשיו המתוארים לעיל גרם הנאשם למתלונן חבלה חמורה שלא כדין, בכוונה להטיל בו נכות או מום ולגרום לו חבלה חמורה, נשא והוביל נשק בלא רשות על פי דין להחזקתו, נשיאתו והובלתו, החזיק בסם מסוכן מסוג קוקאין במשקל כולל של 1.5 גרם נטו לצריכתו העצמית, ללא היתר ורישיון מאת המנהל.

תסקיר שירות המבחן

3. הנאשם, בן 23, רווק, יליד הארץ. הוריו עלו לישראל, בשנת 1997, זמן קצר לפני שנולד. הוא גדל במשפחה קשת יום בקרית ים, שלא העניקה לו תמיכה בבית. הוא נחשף לסביבה עבריינית בשכונת מגוריו ורכש דפוסי התנהגות אנטי-סוציאליים ונטייה ליצור קשרים חברתיים לא-מטיבים. לנאשם שני אחים למחצה מנישואיו הראשונים של אביו, שגרים בבאר שבע ומתנהלים בצורה נורמטיבית.

4. טרם מעצרו התגורר הנאשם בבית אמו ועבד מספר חודשים כשליח במסעדת "עולם האוכל". אמו עובדת לסירוגין כמטפלת בקשישים. אביו סבל מבעיות בריאותיות תפקודיות מורכבות ונפטר לפני כשנתיים, בגיל 70. צוין, כי פטירתו של האב השפיעה קשות על הנאשם, מבחינה נפשית ורגשית.

5. לחובת הנאשם חמש הרשעות קודמות החל משנת 2013 בגין ריצה מספר עונשי מאסר. הרשעתו האחרונה היא משנת 2018.

6. הנאשם הביע צער וחרטה על מעשיו בגינם הורשע בתיק זה. הוא מכיר בקושי, הקיים אצלו, בשליטה בדחפים ובכעסים ומעוניין לטפל בכך. צוין, כי הנאשם שיתף, שבמהלך השנים הוא התחיל טיפולים לצורך רכישת כלים שיעזרו לו להתמודד טוב יותר במצבי לחץ, אך לא זכה להשלימם בשל מעורבותו החוזרת בפלילים.

7. הנאשם אמר לשירות המבחן, כי מיד כאשר הוא ירה ברגלו של המתלונן, הוא הבין שגה בהתנהגותו וכי מצלמות האבטחה יובילו את המשטרה ישר אליו. לכן הוא ברח ונסע לרכוש קוקאין, על מנת לטשטש את הרגשתו הרעה ולהקל על רגשותיו.

8. בהתייחס להתמכרותו לסמים, הודה הנאשם כי החל לצרוך הרואין וקוקאין במהלך מאסריו באופן יומיומי כדרך התמודדות עם מציאות חייו העגומה וסיפר שהשימוש בסמים גרם לו רגיעה זמנית. הוא הדגיש כי כיום, במסגרת מעצרו,

הוא בוחר שלא משתמש בסמים למרות שהוא חשוף לסמים במעצר.

9. שירות המבחן ציין, כי מאינפורמציה כתובה שהתקבלה מגורמי טיפול בשב"ס מיום 16.09.2020 עולה, כי הנאשם דיווח על שימוש אחד בודד בגראס ושלל נזקקות טיפולית. עוד ציין שירות המבחן, כי אין בידו תמונה עדכנית בנוגע למידת ניקיונו של הנאשם מסמים (הרואין וקוקאין), בשל העדר בדיקות שתן לגילוי סמים בבית המעצר.

10. שירות המבחן התרשם, כי **קיימת רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות אלימה** בעתיד מצד הנאשם, ברמת חומרה גבוהה. בצד זאת התרשם, כי כיום הנאשם מצליח להסתכל באופן ביקורתי על הדפוסים אשר טבועים בו ומוכן לבחון התנהלותו במסגרת קשר טיפולי וכי קיימת נזקקות גבוהה להליך טיפולי אינטנסיבי.

11. שירות המבחן לא המליץ על ענישה חלופית במסגרת הקהילה או טיפול במסגרת הקהילה, אך הדגיש, כי ככל שיוטל על הנאשם עונש מאסר הוא ממליץ ששב"ס יבחן את צרכיו הטיפוליים.

ראיות המאשימה לעונש

12. הוגש **גיליון הרשעות קודמות** של הנאשם (**סומן ע/1**) ממנו עולה, כי לחובת הנאשם 5 הרשעות קודמות בעבירות של החזקה/ שימוש בסמים שלא לצריכה עצמית; החזקה/ שימוש בסמים לצריכה עצמית; רכישת/ החזקת נשק שלא כדין, נשיאת/ הובלת נשק שלא כדין; תקיפה הגורמת חבלה של ממש, תקיפה סתם, איומים, הפרעת שוטר במילוי תפקידו, גניבה; הטרדת עד, הטרדת עד בנסיבות מחמירות, שוד מזויין/ בחבורה/ באלמות, פציעה כשהעבריין מזויין.

הוגש **כתב אישום מתוקן** בת"פ 35227-05-17 (**סומן ע/2**) וגזר דין שניתן במסגרתו, ביום 01.10.2017 (**סומן ע/3**) בו הושת על הנאשם מאסר על תנאי בגין עבירות נשק.

המאשימה הפנתה למוצגים שצורפו לתיק המוצגים והוגשו בשלב ההוכחות - סרטון האירוע (**סומן ת/27א'**) ומסמכים רפואיים (**סומנו ת/35**) וביקשה לראות בהם חלק מהראיות לעונש.

ראיות ההגנה לעונש

13. מטעם הנאשם העידו אמו ומעבידו.

האם התקשתה בעדותה מאחר שאין היא דוברת עברית, אך ניתן היה להבין ממנה שהנאשם עזר לה ולאביו מבחינה כלכלית.

מעבידו של הנאשם - מר שאדי מוחסן העיד שהנאשם עבד אצלו במסעדת "עולם האוכל", בתור שליח מעל חצי

שנה. הוא ציין, שהנאשם היה עובד רציני ומסור, תמיד הגיע בזמן ואף הקדים, התנהג ביושר ולא לקח שקל לעצמו. גם כשנתנו לו "טיפ" על השליחות, הוא רצה לתת אותו למעביד.

המעביד טען שהוא אינו יודע במה מואשם הנאשם אך מזוית ראייתו, מדובר בבחור עם המון פוטנציאל, שומר שבת עם לב טוב, שיכול להשתקם. העד ביקש להתחשב בגילו הצעיר של הנאשם. לדבריו, אמו של הנאשם במצב כלכלי קשה והוא מסייע לה ומביא לה אוכל כל יום על מנת שתוכל לשרוד. הוא ביקש מבית המשפט לרחם על הנאשם, ולא למצות עמו את הדין.

כן הוגש **מייל ממכללת האקדמיה בע"מ** המאשר כי הנאשם החל ללמוד במכללה ביום 03.04.2019 בקורס פיתוח אפליקציות (**סומן ענ/1**).

הוגשה **טבלת פסיקה (סומנה ענ/2)**.

טיעוני המאשימה לעונש

14. ב"כ המאשימה הגישה טיעונים בכתב (**סומנו ע/4**) וחזרה על עיקריהם בע"פ בישיבת יום 27.10.2020, תוך שהדגישה את "הרעה החולה" שפשטה על המדינה בהתייחס לעבירות אלימות, נשק וסמים.

לטענתה, הנאשם תכנן היטב את העבירה, הגיע מצויד באקדח טעון למקום עבודתו של המתלונן, יחד עם אדם נוסף שנשאר ברכב והשאיר את דלת הרכב שלו פתוחה, במיוחד על מנת שיוכל לברוח מהמקום במהרה, לאחר ביצוע הירי במתלונן.

לדבריה, התנהלותו של הנאשם והתכנון שקדם לביצוע העבירה, משקפים את הסיכון הרב שנשקף ממנו לחברה ומעידים על נורמות עברייניות פסולות אשר טבועות בו ועל פעולה באלימות כשיטה.

הוסיפה המאשימה וטענה, כי הנאשם הוא האחראי העיקרי לקרות העבירה, חלקו בעבירה הוא מהותי ועל אף שהבין את השלכותיה, המשיך בביצועה מבלי לחזור בו.

15. המאשימה הפנתה לפסיקה מטעמה, והדגישה, כי עבירות אלימות המשלבות בתוכן נשק, הן עבירות מסוכנות ביותר, אשר עלולות להוביל לאסונות כבדים וכי יש להוקיע תופעה זו, ולהחמיר בענישה על מנת להרתיע הן את הנאשם והן אחרים ולשמור על שלטון החוק וחיי האדם.

לטענתה, **הערכים החברתיים המוגנים** שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות הם: בטחון הציבור, זכותו של הציבור

להגנה, וזכותו של היחיד להגנה על גופו וחיוו.

צוין, תוך הפנייה אל המסמכים הרפואיים שהוגשו במסגרת תיק המוצגים, כי ה**נזק** שנגרם מהעבירה כלל אשפוז וניתוח וכי ה**נזק הפוטנציאלי** שהיה צפוי להיגרם מעבירה כזו עלול היה להיות חמור יותר ואף קטלני, במיוחד לאור כך שהירי בוצע מטווח אפס.

16. המאשימה טענה כי **מתחם העונש הולם נע בין 5 לבין 8 שנות מאסר בפועל**, תוך שביקשה כי, לאור הנסיבות, יוטל עלי הנאשם עונש **ברף הגבוה של המתחם** והוסיפה כי אין במקרה זה נסיבות לקולה.

הובהר, כי לחובתו של הנאשם חמש הרשעות קודמות, בגין הושם מספר פעמים מאחורי סורג וברית, וכי הוא אף הורשע, לא מזמן, בעבירת אלימות ששילבה בתוכה נשק בת"פ 35227-05-17, אך עונשי המאסר הממושכים שהושתו עליו עד היום, כמו גם המאסר על תנאי שהיה תלוי מעל ראשו עת ביצע את העבירה דנן, לא הרתיעו אותו והוא חזר לסורו.

17. המאשימה הפנתה לתסקיר שירות המבחן, ממנו עולה כי לנאשם קשיים בוויסות כעסים וטבועים בו דפוסי התנהגות עברייניים ואנטי סוציאליים, מהם עולה שנשקפת ממנו סכנה גבוהה לציבור. בהיעדר המלצה טיפולית יש, לשיטתה, להטיל על הנאשם מאסר מרתיע שישגר מסר.

18. המאשימה הוסיפה וציינה, כי אין לייחס משקל כלשהו להודאתו של הנאשם ול"לקיחת אחריותו" כביכול, על ביצוע העבירה בתיק זה, שכן גם בת"פ 35227-05-17 הודה הנאשם והביע צער על מעשיו, אך תוך פחות משנתיים חזר וביצע שוב, כאמור, עבירת אלימות המשלבת נשק.

19. המאשימה ביקשה לחלט את הרכב אשר שייך לנאשם ואשר באמצעותו הגיע לזירת האירוע וזאת - על פי **סעיף 39(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969** תוך שהפנתה לת"פ מדינת ישראל נ' תאבת מריח 47573-10-10 (מיום 27.12.2011) אשר תומך לדידה בבקשתה זו.

20. בסופו של דבר, ביקשה המאשימה להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל ברף הגבוה של המתחם שצוין על ידה ובנוסף לכך - עונש מאסר על תנאי מרתיע, פיצוי למתלונן, פסילת רישיון נהיגה בפועל וכן על תנאי לתקופה ממושכת וחילוט הרכב.

כן ביקשה המאשימה להפעיל **במצטבר** את התנאי שהושת על הנאשם בת"פ 35227-05-17 (מיום 01.10.2017), כפי שפורט לעיל.

טיעוני הנאשם לעונש

21. סנגורו של הנאשם, השמיע את טיעוניו לעונש בעל פה, בישיבת יום 27.10.2020 וביקש שלא לקבל את

עמוד 5

עמדת המאשימה.

לטענתו, מבלי להקל ראש בחומרת העבירה, יש לתת משקל של ממש לנסיבות הספציפיות של העבירה העיקרית שבתיק זה - הירי במתלון.

בראש ובראשונה, כך טען, הנאשם ירה ירייה אחת כלפי המתלון וירייה זו כוונה לרגלו ולא לאיברים חיוניים (כגון בטן או פלג גוף עליון), דבר המצביע על כך שהוא לא התכוון לגרום לנאשם נזק חמור יותר ממה שנגרם.

עוד ציין הסנגור, כי הנאשם ירה במתלון לאחר שחשד בו שהוא גנב את האופנוע שלו וחפץ יקר ערך עבורו, שהיה עליו - לוח שחמט שנתן לו אביו טרם פטירתו וסירב להחזיר לו את הגניבה. עוד ציין, כי הנאשם הגיש תלונה במשטרה נגד המתלון בגין הגניבה, אך התלונה לא הועילה והוא איבד את העשתונות, לאחר עימות עם המתלון שכלל "משיכות הדדיות".

הסנגור הוסיף וטען, כי המקרים אליהם הפנתה המאשימה בפסיקה, אינם מתאימים למקרה דנן, שכן נסיבותיהם חמורות בהרבה.

22. לטענת הסנגור, מתחם העונש ההולם לו עתרה המאשימה, אינו הולם את נסיבותיהן של העבירות בהן הורשע הנאשם. לגישתו, המתחם ההולם מקרה זה נע בין 20 לבין 40 חודשי מאסר.

בניגוד לטענת המאשימה, טען הסנגור כי התנהלותו של הנאשם מצביעה דווקא, על כך שלביצוע העבירה לא קדם תכנון מתוחכם וכי מנסיבות ביצוע העבירה עולה כי כוונת הנאשם לירות במתלון התגבשה תוך כדי האירוע ולא לפניו, שכן הנאשם הגיע למקום העבירה באור יום, באמצע היום, ברכבו, מבלי שהסתיר או זיף את לוחות הרישוי של רכבו, נכנס לחנות מבלי ששם כיסוי על פניו ומבלי ששם כפפות על ידיו. לטענתו, לא כך מתנהג אדם שיש לו "כוונה לחסל". לטענתו, מדובר בנסיבות מקלות המצדיקות להשית על הנאשם עונש ברף הנמוך של המתחם. בעניין זה הפנה הסנגור לגזר הדין שניתן על ידי בת"פ (חי') 5711-02-09 מדינת ישראל נ' נאהי שחיבר (מיום 08.07.2013).

עוד ציין הסנגור, מבלי להקל ראש, כי הנזקים שנגרמו במקרה דנן אינם חמורים והסתיימו במספר ימי אשפוז בלבד וזאת בשל כוונתו של הנאשם, שלא להסב למתלון נזק גדול ולא לפגוע לו באיברים חיוניים.

23. הסנגור ביקש להתחשב לקולה בכך שהנאשם לקח אחריות על מעשיו, הודה וחסך זמן שיפוטי יקר. כן ביקש להתחשב בגילו הצעיר של הנאשם, ובנסיבות החיים הקשות והמורכבות בהן הוא גדל, תוך שהפנה לתסקיר והוסיף כי הנאשם הוא בן יחיד לאמו, נולד להורים מבוגרים שנתקלו בקשיי קליטה בישראל, אביו היה נכה ועיוור ונוכח מוגבלותו השקיעה האם באביו את מלוא תשומת הלב, כך שהנאשם לא קיבל כל תמיכה בבית. אמו, אשר מתקיימת מקצבת זקנה, נתונה בקשיים כלכליים ניכרים ולאחרונה אף שבה לטפל בקשישים על מנת להתפרנס. כן ציין את פטירת אבי הנאשם לפני כשנתיים ואת ההשפעה הקשה של פטירתו על הנאשם וציין את הנזק שייגרם לאמו אשר תישאר לבדה לאחר שליחתו למאסר.

24. הסנגור התייחס למאמצי השיקום של הנאשם, תוך שהדגיש כי לאחר ששוחרר מהמאסר האחרון הוא החל ללמוד במכללה והתמיד בעבודה בתור שליח במסעדת "עולם האוכל". המעסיק היה מרוצה ממנו ואף הגיע להעיד לטובתו, על אופיו ומסירותו לעבודה.

25. הסנגור הוסיף והבהיר, כי לנאשם יש רצון רב להתמיד בטיפולים ולהצליח לחזור לדרך הישר. לפיכך, ביקש הסנגור שלא לגזור עליו מאסר ממושך ואף לחפוף את המאסר על תנאי ולהמליץ לשלטונות הכלא לשלבו בהליך טיפולי לשליטה בכעסים. כן ביקש להתחשב בכך שהנאשם כבר יושב 10 חודשים בבית המעצר בתנאים קשים, ושנוכח תקופת הקורונה הוא אינו זכאי לביקורים.

26. באשר לעונשים הנלווים שהתבקשו טען הסנגור כדלקמן:

- א. נוכח התנהגותו של המתלונן אין מקום לפסוק לו פיצוי ולכל היותר יש לפסוק לו פיצוי סמלי בלבד.
- ב. לעניין חילוט הרכב טען הסנגור כי אין לחלטו במקרה זה הן מאחר שלרכב לא היה חלק מרכזי בביצוע העבירה והן מאחר שהוא דרוש לאמו של הנאשם וחילוטו יקשה עוד יותר על מצבה הכלכלי.

דברי הנאשם

27. הנאשם אמר שהוא מתחרט על מעשיו ומבקש סליחה. לדבריו, מגיל 15 הוא החל לעבור עבירות ונחשף לעבריינות קשה. עם זאת, מאז שהשתחרר ממאסרו לפני שנתיים ולאחר שאביו נפטר, הוא ניסה "לקחת את עצמו בידיים" התחיל לעבוד בצורה רצינית, לנהל חיים נורמטיביים, ללמוד במכללה פיתוח אפליקציות ולנהל קשר זוגי.

לטענתו, בטרם קורות האירוע, הוא ניסה לדבר עם המתלונן בכל דרך ולשכנע אותו שיחזיר לו את לוח השחמט שהיה בתוך הקטנוע שנגנב, שהיה המזכרת האחרונה שלו מאביו, אך תגובתו של המתלונן גרמה לו לאבד עשתונות.

הנאשם אמר שהוא מבין שזה לא מצדיק שימוש באלימות ובנשק ויודע שזו הייתה טעות להיפגש עם המתלונן כשהוא נושא נשק על גופו, אך טען שבגלל שנאמר לו שהמתלונן הוא אדם אלים מאוד שמסתובב כל הזמן עם סכין, הוא פחד מהמתלונן והרגיש צורך להגיע חמוש, לצורך זהירות בלבד. עם זאת ציין שהוא לוקח אחריות על מעשיו ואינו מאשים את המתלונן ואמר שהוא מצטער על כך, שלאחר שכבר עלה על "דרך המלך" והתחיל להשתקם, הוא חוזר חזרה לחיי הפשע.

עוד הוסיף, כי 10 חודשי המעצר בגין תיק זה, גרמו לו להבין עוד יותר כמה הוא מעוניין ללכת לטיפול ולהשתקם, והוא מבקש להתחשב בו ולתת לו אפשרות לעשות שינוי לטובה בחייו ולהתחיל חיים חדשים.

דין וגזירת הדין

קביעת מתחם העונש ההולם

28. בבוא בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם לעבירות שביצע נאשם, עליו לנהוג על פי העיקרון המנחה בענישה אשר מטרתו היא לשמור על "קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו" (סעיף 40ב' לחוק העונשין).

"עקרון ההלימה" אשר נקבע בתיקון 113, מנחה את בית המשפט לגזור על הנאשם את עונשו בהתאם לחומרת העבירה, ולמידת אשמתו של הנאשם, והכל תוך התחשבות בערכים החברתיים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות ובמידת הפגיעה בהם; בנסיבות הקשורות בביצוע המעשים; בנזק שנגרם ובנזק הפוטנציאלי שהיה עשוי להיגרם כתוצאה מהם ובמדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים.

29. בטרם אקבע את המתחם אציין, כי בטיעוניה לעונש המאשימה כלל לא התייחסה להרשעה בעבירה של החזקת סם לצריכה עצמית וכך אף הסנגור. בנסיבות אלה ונוכח כך שהסם נתפס על גופו של הנאשם, בעת שנתפס לאחר האירוע, אתיחס אל כל המתואר בכתב האישום כאל "אירוע אחד" ואקבע מתחם עונש אחד לכל כתב האישום.

30. מדובר בעבירות חמורות של אלימות תוך שימוש בנשק חם. הערכים החברתיים המוגנים בעבירות אלו הם הגנה על החיים ועל שלמות הגוף, שלום הציבור, שלטון החוק, ותחושת הביטחון של הפרט.

מידת הפגיעה בערכים אלו היא גבוהה, שכן הנאשם הגיע ברכב שלו, למקום העבודה של המתלון, יחד עם אדם נוסף שזהותו אינה ידועה למאשימה, כשהוא נושא על גופו אקדח טעון מבעוד מועד, מבלי שהיה לו כל היתר כדי להחזיק האקדח ובמהלך ויכוח עם המתלון, ירה מטווח אפס ברגלו של המתלון. הנאשם ברח מיד מהמקום מבלי שהגיש עזרה למתלון ומבלי שהזעיק עזרה.

31. אינני מקבלת את טענת הסנגור לפיה האירוע לא תוכנן על ידי הנאשם ואינני מקבלת את הטענה לפיה יש משמעות כלשהי לדעתו של המתלון בעניין זה. הנאשם הגיע להתעמת עם המתלון כאשר הוא נושא על גופו אקדח טעון, דאג שברכב ינהג אדם אחר והותיר את דלת הרכב פתוחה, דבר שהקל על הימלטותו מהמקום. הנאשם עשה שימוש באקדח במהלך ויכוח עם המתלון, מבלי שבידי המתלון היה נשק כלשהו (חם או קר). כפי שנראה בסרטון, תוך כדי ויכוח עם המתלון לקח הנאשם צעד לאחור, שלף את הנשק וירה, במתכוון, ברגלו של המתלון. כוונתו של אדם מוסקת מתוך מעשיו ודי בנסיבות אלה כדי להצביע על תכנון מוקדם לעשות שימוש בנשק.

אין ספק בליבי שהנאשם, שהוא האחראי הבלעדי לביצוע העבירות, הבין היטב את ההשלכות שעלולות להיגרם מכניסה לסיטואציה מסוג זה ואת אשר עלול לקרות אם יגיע לעימות עם המתלון כאשר הוא נושא אקדח, אך חרף זאת בחר להמשיך במעשיו ולעשות שימוש בנשק באופן המתואר.

32. מנגד - יש להביא בחשבון, לעניין נסיבות העבירה, את העובדה שמדובר בירי של כדור אחד בלבד, אשר בוצע, מטווח קרוב, לעבר רגלו של המתלונן ולא לעבר בטנו או פלג גופו העליון, שם עלול היה להיגרם נזק חמור פי כמה. מבלי להקל ראש בנזק שנגרם למתלונן יש לומר שהנסיבות מצביעות על כך שהנאשם לא התכוון לגרום למתלונן נזק חמור יותר ממה שגרם.

עם זאת, הנזק שנגרם למתלונן מהווה, כשלעצמו, חבלה חמורה; הקליע פגע ברגלו השמאלית של המתלונן, ונגרם לו שבר בפמור. הוא אושפז בבית חולים רמב"ם ובוצע ניתוח לשחזור ולקיבוע השבר באמצעות מסמר. הקליע הושאר בגופו של המתלונן בשל חשש שהוצאתו תגרום לפגיעה בעצבים ובכלי דם. הוא שוחרר מהאשפוז לאחר 5 ימים, קיבל חופשת מחלה, עם הנחיה להמשיך טיפול בקהילה והוצאת תפרים.

33. בהתייחס למדיניות הענישה הנוהגת אציון, כי הפסיקה מדגישה את החשיבות הרבה בענישה מחמירה ומרתיעה בעבירות אלימות בנשק וזאת במטרה להוקיע את התופעה הפסולה אשר הולכת וגוברת, של שימוש בנשק חם לצורך "פתרון" סכסוכים.

34. חומרת העבירות עולה גם מהענישה אותה קבע המחוקק בצד עבירות אלו. בפסיקה ניתן למצוא מנעד רחב של ענישה בעבירות נשק (כמו גם בעבירות אחרות) אולם הרטוריקה תמיד מחמירה וקובעת כי יש להחמיר בענישה [ראו והשוו למשל: בע"פ 4460/11 מדינת ישראל נ' פאיד, פסקה 9 (28.11.2011) (המתייחס לעבירה של החזקת נשק, שהיא עבירה קלה יותר) נאמר כי: "אכן נראה לנו כי הגיעה השעה להחמיר בעבירות של החזקת נשק ושימוש בו. נשק המוחזק שלא כדין עלול למצוא דרכו לידיים עוינות ועלול גם לשמש למטרות פליליות".

35. המאשימה הפנתה למספר פסקי דין אשר תומכים לדידה במתחם העונש לו עתרה, אולם כל פסקי הדין שציינה דנים בנסיבות חמורות יותר ובירי של מספר יריות, כדלקמן:

- ע"פ 780/16 אנואר אבו דאהש שושה נ' מדינת ישראל (20.02.2017) שם נדחה ערעור שהגיש נאשם (שהחזיק בנשק שלא כדין, וירה 7 כדורים על המתלונן, עמו היה לו סכסוך קודם ועל משפחתו, אך החטיא והצליח לפגוע רק ברכבו). בבית משפט קמא נקבע **מתחם עונש הולם הנע בין ארבע לבין שבע שנות מאסר** ונגזרו עליו **חמש שנות מאסר בפועל** בגין עבירות של חבלה בכוונה מחמירה; הובלה ונשיאה של נשק; חבלה במזיד.

- ע"פ 6383/12 זוהיר חאלד נ' מדינת ישראל (29.09.2014) שם התקבל ערעור על חומרת העונש שהגיש נאשם (שירה במסגרת סכסוך דמים, בין 4-6 כדורים לרגלו הימנית של המתלונן והוא נזקק לניתוח בירך). בית משפט קמא גזר עליו עונש של 8 שנות מאסר, בגין חבלה חמורה בנסיבות מחמירות; נשיאת והובלת נשק. בית משפט העליון קיבל את הערעור, הפחית מהעונש והשית על הנאשם **שש שנות מאסר בפועל**.

- ת"פ 16420-10-16 (מחוזי חיפה) מדינת ישראל נ' מוהנד אגאבריה (30.05.2018) שם הורשע נאשם בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה; החזקת ונשיאת נשק ותחמושת, לאחר שעל רקע סכסוך משפחתי, ירה מספר

כדורים, מרכב נוסע, באמצעות תת מקלע, על המתלונן ואחיו שהיו באזור מגורים. כדור אחד פגע ברגלו של המתלונן והוא אושפז למשך 5 ימים ועבר ניתוחים. בית המשפט קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין שש לבין עשר שנות מאסר בפועל** והושתו על הנאשם **שבע שנות מאסר בפועל**. ערעור שהוגש לבית המשפט העליון התקבל (ע"פ 5376/18 מיום 25.12.2019) **ועונשו הופחת ב-9 חודשים**.

36. מנגד, הגיש הסנגור טבלת פסיקה מטעמו שתומכת לשיטתו במתחם המוצע על ידו בהתאם לפסקי הדין הבאים:

ת"פ 2646-03-12 מדינת ישראל נ' בלאל (מיום 04.03.2014); ת"פ 3454-02-17 מדינת ישראל נ' פהיד גנאם (02.10.2017); ת"פ 33577-04-12 מדינת ישראל נ' שלום בן שטרית (31.01.2013); ת"פ 5711-02-09 מדינת ישראל נ' נאהי שחיבר (08.07.2013); ת"פ 21128-09-12 מדינת ישראל נ' חתאם ג'עברי (06.03.2014); ת"פ 33927-11-17 מדינת ישראל נ' איתי קריגר (19.12.2019); ת"פ 26434-10-18 מדינת ישראל נ' ויסאם שוואהנה (18.07.2019); ת"פ 37701-05-13 מדינת ישראל נ' אחמד הנבזי (30.04.2014); ת"פ 45417-03-14 מדינת ישראל נ' קורדי (25.02.2015); ת"פ 10690-10-13 מדינת ישראל נ' בילאל (18.01.2015); ת"פ 44317-01-12 מדינת ישראל נ' מוסטפא טבאש (19.09.2012); ת"פ 17941-11-18 מדינת ישראל נ' קוסאי נגאר (06.07.2020).

37. אציין, כי רוב הפסיקה שצירף הסנגור איננה דומה, בנסיבותיה, לענייננו ואיננה רלוונטית ולכן אפרט רק את פסקי הדין אשר ניתן להקיש מהם לענייננו כדלקמן:

- בת"פ (מחוזי נצרת) 44317-01-12 מדינת ישראל נ' מוסטפא טבאש (19.09.2012) הורשע נאשם, במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות ובהחזקת נשק, לאחר שבמהלך עימות שקדם לו סכסוך בין הצדדים, ירה הנאשם במתלונן ממטרים ספורים, פגע ברגלו של המתלונן ופצע אותו. המתלונן אושפז בבית החולים משך 10 ימים ועבר פרוצדורה רפואית. בית המשפט **השית על הנאשם 28 חודשי מאסר בפועל**, פיצוי למתלונן וקנס. לא הוגש ערעור.

- בת"פ (מחוזי חיפה) 17941-11-18 מדינת ישראל נ' קוסאי נגאר (06.07.2020) בנסיבות מאד דומות למקרה שבפניי, הורשע נאשם שהיה בן 18 בעת ביצוע העבירות, בחבלה חמורה בנסיבות מחמירות ובהחזקת נשק, לאחר שירה במתלונן שעמו הייתה לו הכרות מוקדמת, כדור אחד מטווח של חצי מטר, שפגע ברכו של המתלונן. כתוצאה מהירי אושפז המתלונן בבית חולים למשך יומיים ועבר פרוצדורה רפואית. בית המשפט קבע **מתחם עונש הולם הנע בין שנתיים וחצי לבין חמש שנים מאסר**, והשית עליו **שנתיים וחצי מאסר בפועל** תוך שהתחשב בגילו הצעיר של הנאשם, ובכך שלא היו לו הרשעות קודמות. ערעור לא הוגש.

- בת"פ (מחוזי נצרת) 33927-11-17 מדינת ישראל נ' איתי קריגר (מיום 19.12.2019) הורשע נאשם שהחזיק נשק ברישיון, בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה, לאחר שירה במתלונן, על רקע סכסוך כספי, שלושה כדורים לעבר פלג גופו התחתון שמתוכם 2 כדורים פגעו במפשעה ובידו השמאלית. כתוצאה מהירי אושפז המתלונן למשך שלושה ימים ועבר פרוצדורה רפואית. בית המשפט קבע **מתחם עונש הולם הנע בין שלוש לבין שבע שנות מאסר** והשית

עליו **שלוש שנות מאסר בפועל** תוך שהתחשב בכך שמדובר באדם בן 71, ללא עבר פלילי. שני הצדדים ערערו על העונש, אך הערעורים נמחקו בהמלצת בית המשפט.

38. לכך אפשר להוסיף את המקרה שנדון בת"פ (מחוזי ת"א) 398-09-16 מדינת ישראל נ' פידורוב (5.4.2017) בו הורשע הנאשם בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות ונשיאת נשק. הנאשם ואחר הגיעו לגינה בה שהו המתלונן ואחרים, וממרחק של 10 מטר ירה אחד מהם באמצעות האקדח כדור אחד לעבר המתלוננים. קליע חדר לשוק רגלו של המתלונן וגרם לו חבלה חמורה. בית המשפט גזר על הנאשם עונש של 36 חודשי מאסר. ערעור שהוגש על חומרת העונש (ע"פ 4026/17 מיום 28.3.18) נמחק בהמלצת בית המשפט.

39. לאחר שהבאתי בחשבון את כל האמור לעיל, אני קובעת כי, מתחם העונש ההולם, במקרה זה, הכולל את שלושת העבירות **נע בין 2.5 ל- 5 שנות מאסר בפועל** ועונשים נלווים.

גזירת הדין

40. הענישה לעולם אינדיווידואלית היא וכאשר בית המשפט גוזר את עונשו של נאשם, בתוך מתחם העונש ההולם, עליו להתחשב בגורמים המתייחסים לנאשם הקונקרטי העומד בפניו, כגון נסיבות חייו האישיות, לקיחת אחריות על מעשיו, חרטה שהביע (ככל שהביע), שיתוף פעולה עם הרשויות, גילו, עברו הפלילי, מידת הפגיעה בהטלת העונש על הנאשם עצמו וכן על משפחתו.

41. הנאשם שלפני הוא צעיר, יליד 07.07.1997 - בין 23 שנים בלבד והוא עצור מזה כ- 10 חודשים.

42. חרף גילו הצעיר, הוא צבר לחובתו עבר פלילי בלתי מבוטל בעבירות אלימות, נשק וסמים, ואף ריצה מספר מאסרים בפועל. עבירות הנשק הקודמות בהן הורשע, בת"פ 35227-05-17 נעברו על ידו בשנת 2017, והוא נדון בגין ל- 15 חודשי מאסר בפועל וכן ל- 12 חודשי מאסר על תנאי. העבירה האחרונה בה הורשע, שהיא עבירת סמים שלא לצריכה עצמית, נעברה על ידו בשנת 2018. עיון בגיליון הרשעותיו מעלה כי עונשי המאסר שהוטלו עליו בעבר, לרבות הפעלת עונש מאסר על תנאי, לא הרתיעו אותו מלחזור ולבצע עבירות ואף את העבירות דנן עבר כאשר עונש מאסר על תנאי, בר הפעלה, בן 12 חודשים, תלוי ועומד מעל ראשו.

43. מתסקיר שירות המבחן עולה, כי הנאשם היה בעבר, בטיפולו של שירות המבחן לנוער וכי בהיותו בחלופת מעצר בתיק קודם הוא טופל במסגרת שירות המבחן. על אף ששירות המבחן התרשם ממנו כבעל יכולות טובות ושאיפות לעתיד, הנאשם לא הפיק את התועלת המצופה מהטיפול והמשיך לעבור עבירות חמורות.

בהפנייתו לשירות המבחן בשנת 2017, במסגרת תיק קודם, התרשם שירות המבחן כי הנאשם מעוניין לסגל אורח חיים נורמטיבי ואף עושה מאמצים לשם כך, אך הוא נעדר כלים נכונים להתמודדות.

בהפניה נוספת, בשנת 2018 (בתיק קודם נוסף) התרשם שירות המבחן מהיעדר אמונה, אצל הנאשם, בכוחותיו לערוך שינוי בחייו ומחשש מכישלון, המונע ממנו להיכנס להליך טיפולי אינטנסיבי שיש בו כדי להפחית את הסיכון להישנות עבירות.

גם הרשות לשיקום האסיר התרשמה, בשחרורו ממאסרו הקודם, כי קיימת אצל הנאשם מוטיבציה גבוהה וכנה לטיפול ולשיקום. יש להצטער על כך שמשום מה, תכנית השיקום לא יצאה אל הפועל (ככל הנראה לא בשל מעשה או מחדל של הנאשם).

44. חרף זאת, נראה כי מאז השתחרר מהמאסר האחרון "לקח הנאשם את עצמו בידים" ועשה מאמצים כנים להשתקם בכוחות עצמו; הוא החל לעבוד כשליח במסעדת "עולם האוכל" ושמעתי ממעבדו שבחים רבים על עבודתו, על יחסו הטוב ללקוחות ולמעביד ועל היושר שהפגין. בנוסף, החל הנאשם ללמוד פיתוח אפליקציות ומימן את הלימודים מכסף שהשתכר מעבודתו.

יש לשבח את הנאשם על כך, שלאחר שחרורו מהמאסר האחרון הוא הצליח לערוך שינוי משמעותי בחייו ויש להצטער על כך שלא עלה בידו להתמיד בדרך זו והוא שב לפעילות אלימה וקשה, כולל שימוש בנשק. מאמינה אני שהנאשם אכן היה בטוח שהמתלונן גנב ממנו את האופנוע ואת לוח השח שהיה עליו שהוא מזכרת מאביו המנוח ומבינה אני שלא היה קל לנאשם, נוכח עברו, להגיש תלונה למשטרה ובכל זאת הוא ניסה ללכת בדרך החוקית. מבינה אני אף את אכזבתו של הנאשם מכך שהמשטרה לא מצאה את האופנוע ואת הגנב ואת הקושי של הנאשם להתמודד עם מצב דברים זה.

עם זאת, אין להבין ואין להצדיק, בשום פנים ואופן, את הדרך בה פעל הנאשם. גם העובדה שלנאשם הייתה גישה לאקדח טעון מטרידה, כשלעצמה ומצביעה על כך שהנאשם לא התרחק, מרחק מספיק, מהדרך העבריינית.

45. כן יש להתחשב בגילו הצעיר של הנאשם, כמו גם בעובדה שאין לו משפחה היכולה לתמוך בו, ובמצבה הכלכלי והאישי של אמו, אשר נעזרת בו ואת הנזק שייגרם לה משליחת הנאשם לתקופת מאסר ארוכה.

46. בנוסף, יש לזקוף לזכות הנאשם את הודייתו, גם אם היא לא נעשתה בתחילת משפטו, אלא רק לאחר שנשמעו חלק מהראיות כולל עדותו של המתלונן. הנאשם הביע חרטה על מעשיו ומאמינה אני שהוא אכן רוצה להשתקם ולחיות חיים נורמטיביים, ללא אלימות וללא ביצוע עבירות.

עם זאת, נראה שהנאשם איננו יכול לעשות זאת בכוחות עצמו וכי הוא חייב לעבור הליך טיפולי של התמודדויות עם אכזבות ושליטה בכעסים. לפיכך, **משיקולי שיקום** ועל אף עברו הפלילי והמאסר על תנאי התלוי ועומד נגדו ותוך שלא נעלם מעיני כל אשר נאמר במסגרת גזר הדין שניתן נגדו ביום 1.10.2017 בת"פ 35227-05-17 בבית המשפט המחוזי בחיפה, החלטתי שלא למצות את הדין עם הנאשם ולגזור עליו עונש מאסר ברף התחתון של מתחם העונש ההולם וכן החלטתי לחפוף את עונש המאסר על תנאי למאסר אשר נגזר עליו בתיק זה.

47. בד בבד אמליץ לשירות בתי הסוהר, לשלב את הנאשם בתכנית טיפולים, בהקדם האפשרי, על מנת שכאשר יסיים הנאשם לרצות את מאסרו, יהיו בידיו כלים להתמודדות עם מצבי לחץ, כעסים וקשיי החיים, ללא אלימות, ללא סמים וללא ביצוע עבירות. כן אמליץ כי, ככל שהנאשם ישתף פעולה עם תכנית טיפולים בתוך כותלי הכלא, בתום מאסרו תוכן עבורו על ידי רש"א תכנית שיקום וליווי בקהילה, על מנת לסייע לו בהתמודדות.

מובהר לנאשם כי טוב יעשה אם ישתלב בקבוצה טיפולית בכלא, יתמיד בהשתתפות בה ויעשה מאמצים על מנת שיהיו אלה עבירות האחרונות בחייו ויהיה זה מאסרו האחרון. עוד מובהר לנאשם, כי ככל שיעבור עבירות נוספות, לא יהיה מקום להקל עמו פעם נוספת.

48. לאור כל האמור, אני גוזרת את עונשו של הנאשם, כדלקמן:

- א. מאסר בפועל למשך **30** חודשים, בניכוי ימי מעצרו בתיק זה - החל מיום 16.01.20.
- ב. אני מפעילה את המאסר על תנאי בן 12 החודשים, שנגזר על הנאשם בת"פ (מחוזי חיפה) 35227-05-17, כולו - בחופף למאסר שנגזר עליו בתיק זה.
- ג. מאסר על תנאי בן 12 חודשים, שלא יעבור בתוך 3 שנים מהיום בו ישתחרר מהמאסר שנגזר עליו בתיק זה, כל עבירה בנשק ו/או עבירת אלימות שהיא פשע.

49. סבורה אני כי בנסיבות העניין ולאור התנהלות המתלונן, אין מקום לפסוק, בהליך זה, פיצויים לזכות המתלונן. כמו כן, על מנת לאפשר לנאשם לצאת לדרך חיים חדשה עם שחרורו מהמאסר, לא אשית עליו קנס ולא אורה על חילוט הרכב.

זכות ערעור לבית המשפט העליון, בתוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ג חשוון תשפ"א, 10 נובמבר 2020, בהעדר הצדדים.